

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 06-00-6/2019-01
Датум 26.02.2019. године
Београд

**ЗАПИСНИК СА ШЕСТЕ РЕДОВНЕ СЕДНИЦЕ
СТАЛНОГ САСТАВА ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
одржане 26. фебруара 2019. године**

Седница је почела у **9,00** часова.

Седници су присуствовали: Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, Бранислава Горавица, Александар Пантић, Саво Ђурђић, Иван Јовичић, Матија Радојичић и Славица Милошевић Газивода, изборни чланови Високог савета судства из реда судија, Петар Петровић, председник Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу и проф. др Ранко Кеча, изборни члан Високог савета судства из реда професора правног факултета. Поред чланова Савета, седници су присуствовале Мирјана Павловић, секретар Високог савета судства и Мила Стаменковић, начелник Одељења за статусна питања судија.

Седница Савета се тонски снима.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, отвара Шесту редовну седницу сталног састава Високог савета судства и ставља на усвајање следећи:

ДНЕВНИ РЕД

1. Разматрање и усвајање Годишњег извештаја о раду Високог савета судства за 2018. годину;
2. Разматрање и давање мишљења на Нацрт ревидираног Акционог плана за Поглавље 23;
3. Разматрање и давање мишљења на Радни текст Националне стратегије реформе правосуђа за период од 2019-2024. године;
4. Разно.

Чланови Савета нису имали примедби ни допуна на предложен дневни ред те су [REDACTED] донели одлуку да се усвоји предложени дневни ред за Шесту редовну седницу сталног састава Високог савета судства.

Високи савет судства прешао је на рад седнице по усвојеном дневном реду.

1. Разматрање и усвајање Годишњег извештаја о раду Високог савета судства за 2018. годину;

Драгомир Милојевић, председник Савета је навео да је свим члановима Савета уз материјал достављен Нацрт Годишњег извештаја о раду Високог савета судства за 2018. годину, и поводом ове тачке дневног реда отворио је дискусију.

Након добијене речи судија Бранислава Горавица је навела да је извештај о раду Високог савета судства детаљан и лепо је урађен, стим да додаје да је уочила да у табелама о прегледу бираних судија, које се односе на број изабраних судија и за које судове су изабрани као и на графичком приказу, недостају привредни судови, те је потребно да се ове табеле и графички прикази допуне у том делу. Такође је додала да има две примдбе на Нацрт Извештаја у делу који се односи на страни 8 под насловом „Јавност рада Високог савета судства“. Навела је да ако се ради о Извештају за 2018. годину, зашто је у Нацрту извештаја наведено да Савет има систематизовано радно место за односе са јавношћу, када то место није попуњено и то треба да пише у Извештају Савета, а не да је систематизовано, већ напротив да је током 2018. године, то место уопште није било попуњено. Друга примедба се односи у делу којим се говори како Савет комуницира са јавношћу, не треба да стоји одржавањем конференција за новинаре, када у 2018. години Савет није држао конференције за новинаре, то су могући видови, али Савет то није имао, већ је имао друге видове, као што су саопштења.

Драгомир Милојевић, председник Савета ставио је на гласање предлог да се усвоји Годишњи извештај о раду Високог савета судства за 2018. годину са изнетим примедбама судије Браниславе Горавице.

- **Високи савет судства [REDACTED] усвојио Годишњи извештај о раду Високог савета судства за 2018. годину, који је саставни део овог записника.**

2. Разматрање и давање мишљења на Нацрт ревидираног Акционог плана за Поглавље 23;

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да је Министарство правде доставило Нацрт ревидираног Акционог плана за Поглавље 23, који је уз материјал

достављен члановима Савета, као и Радни текст мишљења Савета, и поводом ове тачке дневног реда отворио је дискусију.

Констатује се да је Петар Петровић због неодложних пословних обавеза напустио седницу у 9,30 часова.

Након добијене речи судија Бранислава Горавица је навела да је више чланова Савета учествовало у изреди Радног текста мишљења, истакла је да у Радном тексту има и неких ствари које су за њу под знаком питања, да ли треба да буду ту, а то се односи на онај део где су стављене примедбе на текст Извештаја о скринингу. У Акционом плану постоји део који се зове „Препоруке за извештај о скринингу и то је колико је упозната дала Европска унија, тако да би можда требало рећи да без обзира што Савет не може на тај део да утиче, али мишљења је да већ тада неке ствари нису како треба дефинисане, сматра да не треба да остане да Савет сада предлаже да се то измени како је у Нацрту мишљења један део формулисан. Истакла је да је други део Радног текста мишљења већином сама писала уз помоћ судије Саве, те наводи да ипак треба у почетку да се каже на које кључне ствари, везано за Амандмане, су стављене примедбе како би било јасно јер је суштина у у томе да је цео Акциони план направљен као да је Устав већ измењен и да се Савет изјашњава у складу са тим планом иако постоје неке стратешке примедбе које су претходно наведене. Истакла да су рокови доста амбициозно постављени у том смислу с обзиром на динамику око измене Устава од које зависе друге неке активности.

Након добијене речи, судија Саво Ђурђић је навео да је достављени радни текст Мишљења, практично резултат заједничког рада појединих чланова Савета, а који су могли у том тренутку, пошто су рокови били изузето кратки, а и ово није превелик рок, задњи рок је до 22.02. ове године да се на тако опсежан материјал као што је Акциони план, односно прва верзија Ревидираног Акционог плана за Поглавље 23 правосуђе дају примедбе и да се све проучи. Реч је заједно са Националном стратегијом развоја правосуђа за 2014-2024 годину о изузетно важним документима за правосуђе и за развој правосуђа и они заслужују нужну пажњу и критику у оним деловима које су за критику, зато што ће обавезивати ови рокови из садржине плана с обзиром да је везан за Међународну заједницу, нас ће усмеравати и то је једна од првих примедби. Не само да се правио Акциони план за Поглавље 23 са претпоставком да ће се усвојити Устав онако како је четврта верзија Амандмана на Устав Републике Србије предложен од стране Министарства правде према Влади која је покренула тај поступак у Народној Скупштини, а који није још спроведен, него је направљена и једна верзија у делу, вероватно је требало донети прво Националну стратегију развоја правосуђа па онда радити на Акционом плану. Није јасно ни која ће тела пратити спровођење једног и другог документа. Овде се у завршном делу другог документа предлаже да се то сједини и заједно да се ради, а има доста разлога да се то не ради тако. Треба обратити пажњу и чланови Савета треба да знају да постоје велике критике овог документа од стране не само цивилног друштва него и од струковних удружења судија и тужилаца. Савет је добио пред саму седницу само део тих изјашњења, достављена су изјашњење Форума судија, Алумни клуба која су кратка, али је Друштво судија Србије писало преко двадесет страница, двадесет једну страницу коментара на овај документ, и што је још важније ЈУКОМ и ту су многе примедбе које се додирују са нашим примедбама и са нашим званичним ставовима у вези тога. Ово је све повезано и те како са променама и са читавим овим системским озбиљним променама које нас чекају и које се спроводе у правосуђу. Сматра да овај Радни текст мишљења, који је понуђен је добар. Истакао је да је достављени Нацрт непрегледан, доста је

конфузан, на неки начин се преплићу неке технике рада, није увек доследан први Нацрт ревидираног Националног плана за Поглавље 23. Посебан је проблем са роковима. Везати се кад се не зна како ће ићи динамика и није још кренуло у Скупштини везано за промену Устава, пошто постоје различита виђења европских тела Венецијанске комисије, него и Консултативног већа европских судија око садржаја уставних промена, радити све то орочити на 2020, на 2019. годину, анализу кадровских и других материјалних ресурса правосуђа па дотле не радити ништа на измени закона итд., то је везивање руку и Савету као највишем уставном органу судско-управне власти и не би било добро донети и предложити Међународној заједници и кад они усвајају јер они се баве својим аспектом, погледом на те ствари, доћиће до проблема да се то спроведе јер ће неке ствари бити неспроводиве и то је неозбиљно и радиће се онда ревидирање ревидираног Акционог плана, а што није примерено за нашу ситуацију. Требало би направити прво анализу зашто је дошло до тога да се ревидира Акциони план за поглавље 23 и ту већ у Поглављу 1.1.1, 2 и 3, 1.1.3, итд., има ствари које су као урађене, рецимо уставне промене испада да су већ припремљене а да се ради само на спровођењу Устава. То једноставно није тачно и те ствари не треба да стоје у Акционом плану, него треба Акциони план да прати реално стање и да буду флексибилни, да буду примерени. Не може се од годину дана или за шест месеци поједини озбиљни послови који се ту предвиђају да буду урађени. Конкретно на шта се тачно мисли је у Нацрту тог документа који је достављен за ову Седницу, јако је важно да је Савет поновио своје изјашњење које је било званично изнето о уставним променама од 20. јула 2018. године у чему се не слаже са Нацртом амандмана на Устав Републике Србије које је предложило Министарство правде. Истакао је да подржава да се ово ради, али ако се ради има да се ради свестрано, да се ради врло детаљно и да постоје заједнички састанци, или радне групе јер се ту тиче најдиректније правосуђа и реформе правосуђа и његовог рада у будућности. Поставља се питање да ли је, нигде се не наводи на бази којих анализа, на бази којих оцена су главни проблеми правосуђа управо, то се дотакло на прошлој седници ефикасност, а не и друга питања која су на пример везана, независност правосуђа, за стручност које треба појачати сталном обуком и друга питања укључујући и нека питања типа на пример квалитета рада итд. Предлажио је да се, наравно уз критичку расправу на овој седници, усвоји овај документ и да се достави, са циљем да то буде само један од докумената који ће пратити, јер није дата ни јасна агенда како ће та расправа тећи, јер ово је само део расправе. Ово не може бити конкретна расправа о том документу па ни оном другом документу која се зове радна верзија Националне стратегије реформе правосуђа, али ни у једном ни у другом документу, није дата јасна агенда да ли је ово јавна расправа или ће се водити нека јавна расправа и који ће бити поступак после усвајања овог документа и зашто и не постоји никакво образложење о овоме. Истакао је да је приметио да се неке ствари које су биле другачије постављене да се потенцира Министарство правде и његова улога, иако је Савет критиковао да нико не треба да има монопол на тим активностима, а Високи савет и Државно веће тужилаца све више иде у други план и као носиоци активности Савет и Државно веће тужилаца се помиње само код подзаконских аката у овом битном делу уставних промена код измене закона, а не помињемо се као одређени партнери и учесници код припреме. Ово све се тиче унутрашњих измена система правосуђа, ми ћемо оживети тај систем, неће оживети Венецијанска комисија и Европска унија, него ће се спроводити у земљи Србији.

Након добијене речи судија Славића Милошевић Газивода је навела да није била присутна када је израђен Радни текст мишљење, примедбе и сугестије Високог савета судства и похвалила је колеге које су учествовале у томе. Оно што је могло да се уради

урађено је, с тим што је нагласила да је основни проблем полазна тачка оба ова документа а то су усвојени Амандмани овако како је дато у четвртој верзији Министарства правде. Самим тим је све ово је малао неозбиљно. Разрађује се нешто зашта се и не зна да ли ће тако да буде у кончаној верзији. На основу онога што је презентирано сматра да треба Савет да изађе са овим Мишљењем, примедбама и сугестијама.

Након добијене речи судија Александар Пантић је навео да жели да изнесе свој став у вези Правосудне академије. Истакао је да се на страни 2 Радног текста мишљења каже „да је одређивање завршне обуке на Правосудној академији као претходног услова“, из чега произилази да се ми залажемо да се то одреди као обавезни корак након селекције коју су Високи савет судства и Државно веће тужилаца већ извршили, односно као и да Правосудна академија пре реформисања постаје уставна институција. Из овога произилази да је наш став да ми вршимо селекцију и избор, а потом иде обука. Мишљења је да то очигледно неће проћи и да ће Правосудна академија бити једини улаз у правосуђе. Поред напред наведеног става на страни 14 се говори о томе да Правосудна академија треба да буде једини улаз у правосуђе, где се иде даље од предложених уставних решења, јер у предвиђеним уставним решењима стоји да постоји више улазних капија у смислу да ће Правосудна академија да организује више различитих обука, зависно од радног искуства сарадника односно кандидата за Академију. Тиме Устав даје могућност и сарадницима са неким мањим обукама да имају завршену ту Правосудну академију. Нагласио је да на страни 14 Радног текста мишљења се иде много даље, и тиме се све затвара, потпуно се затвара могућност сарадницима да на било који начин уђу у Правосудну академију. Навео је да се слаже да је Правосудна академија једини улазак у правосуђе с тим и да постоји решење више улазних капија и мора се предвидети прелазни период у коме ће и сарадници бити брани.

Након добијене речи проф. др. Ранко Кеча је изјавио да тек треба да се донесе Устав, па да се све онда ово разради кроз законодавство.

Након добијене речи судија Бранислава Горавица је навела да чита оно што треба а то је стратегијски развој Правосудне академије, и то 13.1311 који каже: „Спровођење мера за унапређење програма Правосудне академије у складу са новим уставним и законским решењима као и са Стратегијом Правосудне академије резултатима функционалне анализе за потребе Правосудне академије“, и истиче да се осврнула на део који је изгледао споран и даље изгледа споран без обзира на сво ово слагање око онога што је претходно причитано. Зато што каже „унапређење и развијање пријемног испита за полазнике почетне обуке (двогодишња)“, каже и „развијање више модела испита за полазнике посебне обуке“. Сматра, као што је и написано, да сви морају полагати идентичан испит, а у зависности од претходног радно искуства то је да ли су из суда, да ли су имали десет година или пет, биће им Законом о академији прелазним одредбама одређено који период траје њихова обука. Ова реченица која је порчитана не произилази из Устава, није до сада било у Акционом плану на овај начин дефинисан, нема ни сада разлога да овако пише и због тога је написана ова примедба. Једно је испит различити а друго је различити видови обуке. У овом пасусу можда треба прецртати овај део који каже брисати речи “више улазних капија“, ако се мисли о врстама кандидата који улазе на ту Академију. Када је Законом о Правосудној академији било превиђено да је Академија услов у улазак у правосуђе онда је Уставни суд огласио тај Закон неуставним рекавши да је повређено једно од основних начела равноправност, онај део Устава који говори о људским правима, због неједнаког приступа. Уколико се буде предвидело више модела

различитих испита имаћемо озбиљан проблем са аспекта равноправности приступа. Навела је да се слаже да онај ко је дуго радио и има искуства треба да прође краћу обуку, нема ништа против тога, али стратешки предвидети различите моделе уласка је нарушавање начела равноправности грађана у приступу одређеном позиву.

Истакла је да не може да улази у полемику да ли Академија уопште треба да буде обавезна, већ полази од тога да је овај Акциони план написан као да је Устав измењен. Тамо пише да је Академија једна самостална институција - уставна категорија, која се бави свим тим чиме се бави и уреду је она има и почетну и сталну обуку. Овако како је написано ми стварамо различите моделе уопште приступа том позиву што јесте сигурно рушење овог начела и за четири године кад напokon Уставни суд једног дана реши о иницијативи за оцену уставности Закона о Правосудној академији који ће пратећи Акциони план имати овакве одредбе, наћи ћемо се у ситуацији у којој се налазимо од 2008. од како нам је Уставни суд то огласио неуставним.

Након добијене речи судија Саво Ђурђић је истакао да је од странице 90 све избрисано о Правосудној академији 1.3.1.1 и оно што је било, што су на почетку рекли су не дирамо стратешки скрининг, све је избрисано. Дакле 1.3.1.1. комплетно као спроведено, а није тачно да је спроведено. 1.3.1.2. па није реформисана Правосудна академија, није урађено оно што сто су надлежна правосудна тела, пре свега Комисија за реформу правосуђа утврдила у вези Академије, сама Комисија 2014. године за реформу Правосудне академије. Уместо тога дакле 1.3.1.4, 1.3.1.5 је избрисан комплетно и онда се уводи, уводи се уместо свих тих 1.3.1.6 се брише и уводи се нови 1.3.1.1., нови скрининг што је врло недоследно и некоректно у коме се каже оно што је судија Брана на почетку свог излагања прочитала. Према томе спровођена мера унапређења програма Правосудне академије и ови детаљи о чему ми дискутујемо је илузија, зато што нова уставна решења и законска решења уопште нису донета. Знамо која су све противречја у вези тога и знамо наше званичне ставове. Ко не зна наше ставове треба да прочита документ од 20. јула 2018. године и дужни смо да их заступамо док се оне не промене. Стратегија развоја Правосудне академије је резултат функционалне анализе је потреба Правосудне академије, документи који су донети од саме Правосудне академије и ови сви детаљи који се даље наводе су у ствари нешто што је идеја Правосудне академије. Тако да ово што је написано, ово у поглављу 1.3.1.1. све је брисано до странице 95 комплетно и убацује се ново. И то ново не треба прихватити јер се не види шта је било са старим. Скрининг није смео бити прецртан док није оцењено како је то спроведено није то требало све брисати и увести сасвим нови део, нови и врло упитан, врло проблематичан са свим детаљима. Истакао је да се са тим апсолутно не слаже. Без анализе овога што је брисано, а неоправдано је нешто брисано као урађено, јер није све урађено, још око Правосудне академије има толико питања и дилема и анализа, то не значи да нема своје место, апсолутно има своје место, да уместо тога имамо једно некритичко величање улоге Правосудне академије као што смо направили грешке пред реформу 2009, 2010. године. Навео је да ми као мала деца превиђамо све проблеме, све одлуке Уставног суда, све закључке наше комисије за реформу, све закључке највиших, истичући да је овде изабран судија да заступа интересе судија и да није изабран да заступа интересе извршне власти или било кога другог и то мора да се каже и инсистира да ово уђе у записник, а остали како год одлуче. Додао је ако се мисли да је ово све уреду и да је сјајно и красно и да треба по недонесеном Уставу и законима радити и предвидети ставове који су званично донети прошле године онда мисли да смо на кривом путу и да ће размислити уопште да ли да учествује даље у тим активностима.

Након добијене речи судија Бранислава Горавица је предложила у вези пасуса на који је примедбу имао судија Александар Пантић, да можда може да се избрише ово где се каже „ брисати речи више улазних капија “зато што се не зна шта се под тим подразумева. Може да се та реченица изоставими ако је потребно, али и даље није за то да се брише реченица да сви кандидати треба да имају исти пријемни испит. То су наше примедбе, а шта ће на крају бити биће онако како одлуче они који раде овај документ. Пошто се говори о положају Академије и њеном развоју након функционалне анализе ово доживљава као једно стратешко решење како ће та установа радити. Навела је да недостаје у овој реченици која јој је била спорна да се евентуално односи само на прелазни период и можда то треба рећи да тај део треба да важи у прелазу, а све друго је после јединствени систем. Додала је да је можда то створило забуну, посебно што нема рокова.

Након добијене речи судија Александар Пантић је изјавио да се слаже са решењем у Акционом плану као прелазном периоду.

Драгомир Милојевић, председник Савета ставио је на гласање предлог да се усвоји Радни текст мишљења на Нацрт ревидираног Акционог плана за Поглавље 23.

- **Високи савет судства [REDACTED] донео мишљење на Нацрт ревидираног Акционог плана за Поглавље 23, које је саставни до овог записника.**

3. Разматрање и давање мишљења на Радни текст Националне стратегије реформе правосуђа за период од 2019-2024. године;

Драгомир Милојевић, председник Савета је навео да су сви чланови Савета добили уз материјал Радни текст Националне стратегије реформе правосуђа за период од 2019-2014. године, као и радни текст мишљења Савета, и поводом ове тачке дневног реда отворио је дискусију.

Након добијене речи судија Бранислава Горавица је навела да не жели да износи своја мишљења јер је већ то све написала, али је додала да је то само један радни текст, уводни текст и да сигурно када буде усвојена Стратегија, на крају пошто ту има Радна група, онда ће можда и бити изостављен један део општи где се говори о позивању на међународне стандарде итд., који је сада у функцији тога да се помогне члановима Радне групе да сагледају документа која се односе на то што се разрађује.

Након добијене речи, судија Саво Ђурђић је навео да је поводом ове тачке дневног реда учествовао у писању радног текста, и да је дао свој допринос у томе. Истакао је да се слаже са излагањем судије Браниславе, да ово може бити полазна основа или нека платформа, с озбиром на краткоћу рокова и потребу да се дају неке смернице и идеје, нашем представнику у Комисији која ради на изради Стратегије. Истакао је да се ради о значајном документу и да има места дискусији и ван онога што је написано у радном тексту мишљења. Истакао је да је циљ претходне Стратегије био побољшање квалитета и ефикасности правде, јачање независности и самосталности правосуђа у циљу јачања владавине права, демократије, правне сигурности и приближавања праксе грађанима и враћање поверења у правосуђе. Истакао да му није јасно и да није добро што се од таквих циљева изостало, а сада се даје једна друга концепција визије и суштине Стратегије, која

је заборавила израз владавине права, па је то радним текстом мишљења предложено да се угради. Реформа правосудног система према досадашњој Стратегији заснива се на начелима независности

и непристрасности, квалитета правде, стручности, одговорности и ефикасности. Тим принципима не може се ништа замерити, а мишљења је да су бољи од принципа који се промовишу Стратегијом и да нису повезани одређени принципи, рецимо зашто се принципи комуникативности не би повезао са Е правосуђем, или зашто се принцип непристрасности повезује са принципом одговорности, јер објашњење независности правосуђа, није тако убедљиво као у претходној Стратегији, није привилегија независност правосуђа, већ је суштинска гаранција за владавину права и правично суђење и то тако пише у досадашњој Стратегији. Независност правосуђа има две димензије, институционалну и личну. Структурна независност представља, независност правосуђа у целини, од мешања друге две власти, док је други део независност појединачног судије у судијској професији. То се нигде у Стратегији не каже, а битно је за суштину ове проблематике. Рецимо члан 6. Закона о уређењу судова каже: „Ради чувања ауторитета и непристрасности суда забрањено је коришћење јавног положаја и јавно иступање којим се утиче на ток исхода судског поступка“. Нигде се у Стратегији не каже шта сада извршна власт у случајевима утицаја на правосуђе, да ли треба обавестити извршну власт у тим случајевима, да ли би они требали да имају неки Одбор за спровођење Кодекса о понашању јавних функционера и у Скупштини и у Влади према правосуђу, када се утврди да је било неадекватног изјашњавања о судским поступцима у правосуђу. У погледу спровођења Националне стратегије реформе правосуђа, сматра да је неопходно да се између Националне стратегије и Акционог плана за Поглаваље 23, прави разлика јер је Национална стратегија ипак шира, и предлаже да се формира и утврди Комисија за спровођење реформе правосуђа, односно Националну стратегију реформе правосуђа, која би пратила исту и најмање једанпут годишње подносила извештаје.

Након добијене речи судија Бранислава Горавица је навела да у делу Стратегије у коме се говори о унапређењу механизма уједначавању судске праксе, те у вези са тим проширивање надлежности највишег суда, истакла је да није ставила никакву примедбу у тексту, зато што је већ речено да су обављене одређене консултације и да у одређеним областима просто процењено да је неопходно да се надлежност Врховног касационог суда прошири, и на то нема примедби, али сматра да је требало у радном тексту мишљења рећи, а што је пропуштено „ да ово проширивање надлежности Врховног суда ради свих ових задатака који му се стратешки стављају у задатак, захтева и проширивање његовог капацитета. Ако већ у Стратегији пише да мора да ради више, сматра да ипак мора да пише и да треба да му се ојачају сви капацитети.

Драгомир Милојевић председник Савета је истакао да то не треба да стоји у Стратегији, с обзиром да се ради о стратешком документу. У спровођењу истог Савет доноси одлуку о броју судија.

Драгомир Милојевић, председник Савета ставио је на гласање предлог да се усвоји радни текст мишљења на Радни текст Националне стратегије реформе правосуђа за период 2019.-2024. године.

- **Високи савет судства [REDACTED] донео Мишљење на Радни текст Националне стратегије реформе правосуђа за период 2019.-2024. године, које је саставни део овог записника.**

4. *Разно:*

- *Разматрање захтева за упућивање судија поротника у други суд;*

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да се председник Вишег суда у Краљеву обратио захтевом за упућивање 12 судија поротника Основног суда у Краљеву, у Виши суд у Краљеву а ради функционисања Посебног одељења за сузбијање корупције Вишег суда Краљеву. У захтеву су предложена имена судија поротника чија се упућивања предлажу, и достављена је сагласност седнице свих судија Основног суда у Краљеву, сагласност седнице свих судија Вишег суда у Краљеву и сагласности предложених судија поротника за упућивање у Виши суд у Краљеву.

Драгомир Милојевић, председник Савета ставио је на гласање да се упуте на рад у Виши суд у Краљеву: Зоран Вукадиновић, Љиљана Миљковић, Нада Матовић, Светлана Дугалић, Даниела Матерић, Милица Славковић, Славица Лазовић Драгана Тука, Зоран Тодорић, Видосава Грковић, Горан Ристић и Радмила Боројевић, судије поротници Основног суда у Краљеву, почев од 1. марта 2019. године, а најдуже годину дана.

- **Високи савет судства [REDACTED] донео**

Р Е Ш Е Њ Е

Упућују се на рад у Виши суд у Краљеву: Зоран Вукадиновић, Љиљана Миљковић, Нада Матовић, Светлана Дугалић, Даниела Матерић, Милица Славковић, Славица Лазовић Драгана Тука, Зоран Тодорић, Видосава Грковић, Горан Ристић и Радмила Боројевић, судије поротници Основног суда у Краљеву, почев од 1. марта 2019. године, а најдуже годину дана.

- *Доношење одлуке о расписивању огласа за избор судија за Привредни апелациони суд;*
- **Високи савет судства [REDACTED] донео одлуку о расписивању огласа за избор судија за Привредни апелациони суд, за два судијска места.**
- **Високи савет судства [REDACTED] донео одлуку о именовању Комисије Високог савета судства за избор судија у Привредни апелациони суд у саставу:**

- **Бранислава Горавица, изборни члан Високог савета судства из реда судија, председник Комисије,**

- **Александар Пантић, изборни члан Високог савета судства из реда судија, члан Комисије и**

- **Саво Ђурђић, изборни члан Високог савета судства из реда судија, члан Комисије.**

Седница завршена у 10,40 часова

Записник саставила:

Мила Стаменковић

**ПРЕДСЕДНИК
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Драгомир Милојевић